

N:o 177.

Af herr **A. Thylander** m. fl., i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående civila tjänsteinnehafvares rätt till pension.

Enligt Kungl. Maj:ts proposition till innevarande Riksdag med förslag till lag angående civila tjänsteinnehafvares rätt till pension skulle betjante vid tullverkets kust- och gränsbevakning komma i åtnjutande af hel pension vid sextiotvå lefnads- och trettio tjänsteår och betjante vid lokaltullförvaltningen vid sextiofem lefnads- och trettiofem tjänsteår.

För närvarande inträder denna pensionsrätt för betjante såväl vid kust- och gränsbevakningen som vid lokalförvaltningen vid sextio lefnads- och trettio tjänsteår.

Den kungl. kommittén, som verkställt utredning och afgifvit förslag till lag angående tjänstemäns och betjantes pensionering, synes såväl med afseende på kust- och gränsbevakningen som ock i hvad afser bevakningen vid lokalförvaltningen mera hafva tagit hänsyn till att bereda staten lättnad i pensionsafgifterna än att tillfredsställa verkets behof af en lämplig personal.

I enlighet med denna åskådning har kungl. generaltullstyrelsen ansett sig icke böra motsätta sig de i förevarande paragraf förekommande förslag, såvidt de afsåge tullverkets ämbets- och tjänstemän samt de generaltullstyrelsen och tullverkets lokalförvaltning tillhörande betjante, men har styrelsen på det kraftigaste afstyrkt, att pensionsåldern för de till tullverkets kust- och gränsbevakning hörande betjante höjdes utöfver 62 lefnads- och 30 tjänsteår. Till stöd för denna mening har styrelsen bland annat åberopat, att det torde ligga i öppen dag, att med afseende å den tjänstgöring, som åligger sist nämnda betjante, dessa vid utöfningen däraf

måste vara i besittning af oförminskad arbetsförmåga samt full kraft och uthållighet. Lika litet som en tulljakt kunde vid förföljandet af farkost, som undandrager sig tillsyn från tullverkets sida, med erforderlig snabbhet manövreras af en besättning, som i sjömannens ansträngande yrke uppnått så hög ålder som 62 år, med lika liten utsikt till framgång torde en gränssidare vid nämnda ålder vare sig till häst, på velociped eller å skidor kunna eftersätta smugglare till lands. Styrelsens bestämda åsikt var äfven, att kust- och gränsbevakningens hufvudsakliga uppgift, nämligen att förhindra och upptäcka oloflig varuinförsel och andra brott mot tullförfattningarna, icke kunde nöjaktigt fullgöras, om icke den därtill hörande personalen vore i besittning af den kroppens spänstighet och kraft, som endast undantagsvis torde vara till finnandes hos personer, som öfverskridit nyssnämnda ålder. Generaltullstyrelsen ansåg äfven i följd häraf, att tjänsteårens antal för kust- och gränsbevakningen icke borde bestämmas högre än 30.

Det kan ifrågasättas, huruvida kungl. generalstyrelsens motivering i detta fall icke borde äga sin tillämpning på hela bevakningspersonalen, ty är en person vid alltför hög ålder olämplig till tjänstgöring vid kust- och gränsbevakningen, torde detta i lika hög grad vara fallet vid kust- och inloppsstationerna, som höra till lokalförvaltningen. Tjänstgöringen därstädes är i allmänhet af den art, att den fordrar en ej alltför ålderstigen personal. Särskildt är detta fallet vid prejning och ombordläggning af fartyg, då ofta under lifsfara den minsta felmanöver kan blifva ödesdiger. Likaså torde det vara konstateradt, att en tullbetjänt i synnerhet vid de större lossningsplatserna, där en ytterst ansträngande dags- och natttjänstgöring förekommer, emot sextioalet lider af försvagad hälsa och ej sällan är urständsat att sköta tjänstgöringen. Det torde därför icke vara skäl att utsträcka lefnadsålder och tjänstetid för samtliga betjante vid tullverket utöfver hvad som nu är fallet, nämligen 60 lefnads- och 30 tjänsteår.

På grund af hvad vi sålunda anfört våga vi vördsamt föreslå:

att pension måtte beviljas åt betjante såväl vid lokalförvaltningen som ock dylika vid kust- och gränsbevakningen vid uppnådda 60 lefnads- och 30 tjänsteår.

Stockholm den 2 februari 1907.

A. Thylander.

Oskar Berg. Erik Röing. Alfr. Lundgren. C. J. F. Ljunggren.
